

כ ב ה א ג ל י ר ב ר ת ל ע י ר ז ב פ ר ש ח ה ש ב ר ע
ע רו ל ים ב י ד י נ ח מ א ל י ב כ ב ו י ז ס נ ת ה ס ב י ע ט ר
י ז "ל ע "י מ ז ד ת ו ר ה ו ה ס פ ל ל ל מ ב ו ג ר י מ ו ל ג נ י
ה ס ת ד ד ר о ת נ ס י מ ז ד ה א ב א מ ד ר י ק א
מ ה ז ד ר י מ י ז ד ח ד י ב ש ב י ל ה ה מ ת ד ד ר ת ה צ י ז נ צ ל ה ע ג ל פ ת
ה מ ח ל ק ה ל ח נ צ ז ר ת ד ב ב ת ה צ ב ר נ ג י מ ב גו ל ה

וַיִּקְהָל-טֹרְדִּי (תשי"ח) . . . לֵיהֶל - לֵיד
וַיִּקְהָל - לה, ל-לה כִּי תָּא - לא, א-ה

- ב. ראה קרא ה', אל מטה לאמר: א. וידבר ה', אל מטה לאמר: כ. ראה קרא ה', בשם בצלאל בן אוורן בן חזק' למטה יהודה. ג. רצפלה. אותו רוח אלקים בחכמה ובתבונה ובבדעת ובכל מלאכה. ד. לחסוב מחשבות עסקות בזחב ובכסף ובנחתת. ז. ובחרשת אבן למלאות ובחרשת עצם עסקות בכל מלאכה ו. ואני הלה נתתי אתו את אהלייאב בן אחיסמן למטה דין ובכל כל חכם לב נפלא חכמה. ועסו את כל אשר צויתין.

1) המוכל להסביר למה הוזכרו המלים "ולהזרות נתן לבבו" רק בפרשנו בדברי מטה ליטראל ולא הוזכרו בדברי ה' למטה (בפרט כי תטא)?

2) ומה לא הוזכרו במקומנו אף "חכמי הלב" מוטסים במלאכה?

3) מה ראה מטה להזביר כאן (בפסוק ל"ה) את סוגי המלאכות?

4) ר"ש, לפסוק ל"ד במקומנו ד"ה ואהלייאב:

מפטט דין - מן הירודים טבשתיים, מבני הטפחות, והטווחה המקום לבצלאל למלאכת המזכן, והוא מגודלי השבטים אלקיים מה טנאמר (איוב לד, יט): "וילא גכו טוע לפניכי דל".

מה ראה ר"ש לפרש דברדים אלה דוזקא בפרשנו, ולא. הקרים לפרשם בפרט כי תטא, כדרכו לפרש כל מלאה קטה או כל קוטץ ענייני או לטוני עם הופעתו לרשותנה בתורה ולא בחזרתו?

בנימ יעקב: הַמִּזְבֵּחַ בְּבָרֶכֶת 229 מערן שפתות 1905

1) הוכיחו את הוראת המלה ראו ("ראה" בכוי טא) על פי המקבילות האלה?

2) מה בין דברי הגם' ברכות ובין דבריו הרמב"ן בפירוש הבטווי "ראה"?

ברשות ג' בה ע"ג:
אמר ר' יצחק: אין מUMPידים פרנס על הצבור אלא אם כן נמלכים
בציבור, שנאמר: (טמ" ל"ה ל") "דראו קרא ה'"

רמב"נ לא"ב) ד"ה ראה אמר ח' למשה: "ראה קראתי בשם" ומטה אמר לישראל: "ראו קדא ה'" בשם", וההעפם: כי יسرائيل ממזדים פרוכים בעבודת חומר ולכבים, לא למדו מלאכת כסף וזהב וחרושת אבניים טובות ולא ראו אותן כלל; והנה הוא פלא שימצא בהם אדם חכם גדול בכף ובזהב ובחירות אבן ועץ וחוسب ודרוקם ואורגן, כי אף בלומדים לפניו חכמים לא יימצא בקי בכל האומנוויות כולם; והיוודעים ורגליים בהם בכווא ידייהם תמיד בחומר ובכלניים לא יוכלו לעשותה בהן אומנות דקה ויפח. ושוב: טהו חכם גדול בחכמה ובתכוונה ובצעם להבין סוד המטכן וכל כליו ואל מה ירמוזו. וכן אמר ה' למשה, סייראה הפלא זהה ורידייע כי הוא מילא אותן רוח אלוקים לדעת כל אלה, בעבור טיעת המשכן, כי היה רצון לפניו לעשות המשכן במדבר ולכבודו בראו. כי הוא קורא הדברים קראם.

ג. קרא ח' בשם בצלאל בן אורדי בן חור רס"י ל"א ב' ד"ה קראתי בשם: לעשות מלאכתך את בצלאל

- 1) מה ראה רס"י להוסיף בדבריו מלת "את"?
 - 2) כיצד מפרש רס"י את הבטווי "קרא בטם"? האם הוראתו כאן כהוראתו בפרשנהו הקוזמת? ע' דילון פ"י תשע"ז. ד.
 - 3) היזדועים לך מקומות בתנ"ך אטר בהם מופיע הבטווי "קרא בטם" באותה הוראה כמקומנו?
 - ד. בזלאל ואהליאב.

1) לפי דברי סבג' Benno בספרו הנ"ל יש בטעות ערטוי המלאכה הוזאת והוא למלאכם. כיצד?

 - 2) במה נבדלים כתובנות שני אלה על פי הנאמר בפסוקינו? גאה. השורה: ליה ל"א: וימלא אורתו רוח אלוקים בחכמה וברתבונה. ובเดעת. ובכל מלאכם אלים א"ז, י"ז: ויטלח המלך טhma ויקח את חירם מצור... . . . חורש בחושת וימלא את החכמה ואת התבונת ואת הדעת לעשות כל מלאכה.

משלוי ג', י"ס; ה', בחכמה יסד ארץ כורבן טמים בתבוננה בדעתו תחותמות נבקעו.
לדעת בנו יעקב בספרו הב"ל ע' 230 השמות בצוות "חכמה התבוננה דעת"
בשלמת המקומות הנ"ל רמז הוא להעמידתו על כורנת המשפט ועתיתו,
לשם המזורה הזו.

הסביר כיצד?

הסתה לטעלה זו גליון פקודי תשע"ד שאלת א.

יכן גליון בדבר מזבב תשס"ו א ודברי בנו יעקב שם!

השאלות המסומנות אקסומות ומסומנות אקסומות ביותר. גנה לפי יכולך והבנתך.
תשובות יש לשולח לנחמה ליבובי, ~~השאלה מוגדרת כטעולת~~
ו~~השאלה מוגדרת כטעולת~~, ירושלים, ٩٣, ١٠, ٩٤٣٨٦.